

Přinášíme vám nejkratší číslo časopisu AK-29 jehož náplň měla být sepsána výhradně a pouze ve verších. Jeho tvorba, když to vezmeme zcela pragmaticky, trvala čistých 158 hodin. Výsledek je jediný, redaktori, a to včetně jinak všeho schopného šéfredaktora, mají jen otláčená čela.

Abychom nezklamali fanklub Adama Panáčka, donášíme alespoň jeho výkresy na téma „Zveršovaný časopis AK-29“. Adam se stal zaměstnancem měsíce, protože něco udělal. Gratulujeme, šunku velikosti celého prasete v dárkovém balení dostane jen co na ní šéfredaktor uškudlí.

Na čísle slíbilo spolupracovat velké množství umělců. Když probíhala redakční rada, kde se probíralo za přítomnosti emocí převážně to, že žádný z umělců nic nezaslal, vylezlo z šéfredaktora, že napsal jen jakémusi Vomáčkovi, protože se doslechl, že zmíněné umělece snad i zná a může kontaktovat, ale Vomáčka, jak se dalším šetřením (šéfredaktor tímto skutečně ušetřil, takže na šunku opravdu bude) zjistilo, byl indisponován. Jeho smůla, mohli jsme mu v tomto časopisu veřejně poděkovat, takhle toho je nešťastník ušetřen.

Následuje tedy výtvarná čirost Adama Panáčka. Dámy necht' si odpustit nemístné poznámky. Pro ty, co nemohou odolat, dodáváme termíny podpisových akcí.

- 18. 4. – Kulturní dům Česká Třebová
- 25. 4. – Palác kultury České Budějovice
- 27. 4. – Sazka Aréna Praha
- 29. 4. – Chrám svatého Víta Praha
- 13. 5. – Antikvariát Kačur Praha

at zas,
. pět dr
..vsaak spátné po
..zení třinečel
maminky na učít
eh mazlíčky po škole.
ostrými jazyčky řác
, a maminkám j
.. po celých f
..nho vězení o
pobaniti učít
brému. p.

Adam bude, jak říkal, a slíbil, stát vždy někde kolem záchodků s tužkou v ruce. Poznat prý půjde podle baretu. Zeleného. Asi vojenského. Jedinou výjimkou je Chrám svatého Víta, kde se umělec rozhodl okupovat sarkastii (nikoliv sakristii, pozor!!!), protože se chce naučit být sarkastickým.

at zas
pět de
suk spatně po
eni tří neděl
maminky na učít
mazličky po škole
ostrými jazýčky řáa
a maminkám j
po celých
nbo vězení o
pohaniti učít
brému. P

V okamžiku, kdy šéfredaktor zjistil, že bude muset vyhlásit zaměstnance měsíce a tudíž i ušetřit na šunku velikosti prasete, začal básnit, aby se zaměstnancem měsíce stal sám. Nuže, posuďte sami kdo je lepší.

EVROPANKY

- PŘEMÝŠLIVÉ JAKO MOSKVANKY
- STAROSTLIVÉ MAMINKY BUKUREŠŤANKY
- KRÁSNÉ A PRODEJNÉ PAŘÍŽANKY
- USTARANÉ ITALKY
- LOVKYNĚ, ŘEKYNĚ
- ČEKAJÍCÍ BĚLEHRADČANKY
- OD STOCHOLMSKÉHO KANÁLU ZKAMENĚLÁ ŠVÉDKYNĚ
- JSOU TO BOHYNĚ?

at zas
pět de
suk spatně po
zení tří neděl
maminky na učít
ch mazličky po škole
ostrými jazýčky řáa
a maminkám j
po celých
nbo vězení o
pohaniti učít
brému. P

Na to odpověděl Adam rázným bodyčkem.

Hromádka popela

Na zemi ležela
smutně se kvácila
komu asi pakčila
hromádka popela

LA-LA-LA
LALALA

(Adam Párnáček, rytina: Popelánka)

Zápas o šunku pokračuje. Do hry se vkrádá tajemný Em. Ovšem konstatuje, že neumí veršovat. Je editorem přemlouván alespoň k volnému verši, při něm může tajemný Em jen plkat. Zmíněný odmítá a odchází. Editor to komentuje šťavnatou nadávkou a hledí si šéfredaktorovy úlitby.

BÁSEŇ VIZIONÁŘE-KRÁSA

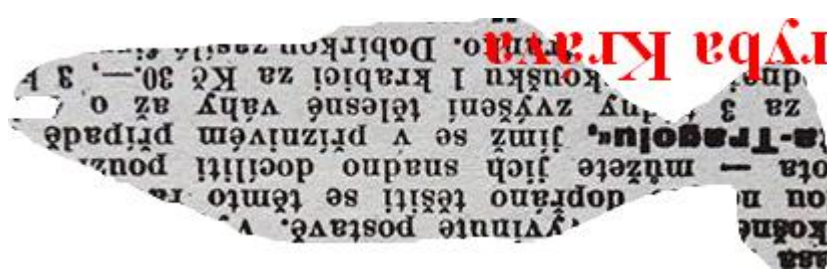
ZDRAVÍM ŠAVLA PAVLA
POLETÍME VRHŮRU
POLETÍM ZPĚT A TAM
NAHORU A DOLŮ
ZAŽENEME NOČNÍ SMRTI MŮRU
POLETÍME NA MĚSÍC
POLETÍME MĚSÍCE
VÍNO MĚSÍCE A MÍSÍCE
KLIDNĚ TAKY DO PRDELE
AVŠAK TAKY ZPĚT
NÁDHERNÝ JE SVĚT
JO-TO NENÍ NA PÁR VĚT
DEJ SI RYBÍZOVÉ BOBULE
MELOUN, TYKEV, ANANAS
BUĎ ZDRÁV

POKRAČOVÁNÍ VIZONÁŘSKÉ BÁSNĚ

HODIL JSEM ŠAVLI
NEHODÍM SI MAŠLI
ŠAVEL-PAVEL LÍTAL JAKO BLÁZEN
MAKAL MEZI POHANY
ŠÍŘIL VÍRU PO SVĚTĚ
BYL BYCH VĚRU BLÁZEN
KRÁSA LÁSKA V JEDNÉ VĚTĚ
HODIL JSEM ŠAVLI
HODIL JSEM JI RÁD
OPIL JSEM SE VÍNEM SVĚTEM
DÁM SI TYKEV, RYBÍZ, ANANAS
NEJSOU VŠICHNI ULHANÝ TLAMY
NEJSEM SÁM-BA NAOPAK
ŽIVÍ, MRTVÍ, LÁSKA, KRÁSA
NAZDAR SPÁSA
BUĎ ZDRÁV

OVOCE

KURVA JE TO ALE KRÁSA NA TOM SVĚTĚ
MÁLEM BYCH SE POBLIL, POZVRACEL
PRVNÍ DOJMY JAKO Z VOJNY
ZÁVIST, ZLOBA, ZLOST
UŽ BYCH RYCHLE POHLED ODVRACEL
UŽ MÁL MĚL BYCH TOHO DOST
ZNOVU, OPĚT ROZHLÍD JSEM SE PO SVĚTĚ
POZDRAVIL JSEM ŠAVLA PAVLA
HELE RYBÍZOVÉ BOBULE
DÝNĚ, ČESNEK, CIBULE
VIDÍM NÁHLE JEN TU KRÁSU
VIDÍM NÁHLE SAMOU LÁSKU
POZDRAVUJI JEŽIŠE
BOREC, FRAJER, HRDINA
VYPLIVL JSEM ŠVESTKY, TŘEŠNĚ PECKU
DÝNĚ, TYKEV, ANANAS
BUĎ ZDRÁV

Může se zdát, že je zápas vyrovnán. Hovňajs. Fanynkami obletovaný Adam se teprve rozehříval, jak prozradil deníku Blesk. Jeho úder teprve přijde, pod ním se zlomí i ti nezlomní. Na závěr rozhovoru zaryčel jako podřezané podsvinče, **ježto je to pěkné podsvinče.**

Epos o

/Měla to být píseň, ale noty jsem se nikdy nenaučil. Rytmus je asi jako „Kalamajka mik mik mik, oženil se kominík“/

Kačur jednou nápad dostal, tak Chábovi email napsal

Chábe, Chábe, spěchejme

Verše nějaké zapějme

Slova zpěvná, sbírku básní

Ať se naše duše zasní

Já jsem Štěpán, žádněj Cháb

Ty bys taky nebyl rád

Kdybich na tebe příjmením volal

Jako čurák bych se choval

Tak jo, tak jo, Štěpáne

Snad to dobře dopadne

Uvidím co Panáček

Zazpívá-li jak ptáček

Ten se pořád jenom fláká

Tak ať chvíli trochu maká

Mlad'ounkej je, plnej vášně

Tak ať pošle nějaký básně

Panáček jak tohle slyšel

Tvůrčí neduh na něj přišel

Od té doby marodí

Verše žádné neplodí

Polibte mi prdel oba

Na to dneska není doba

Abych bezzištně třeba jen hlesl

Na samé dno potom klesl

Já si píšu jenom zisky

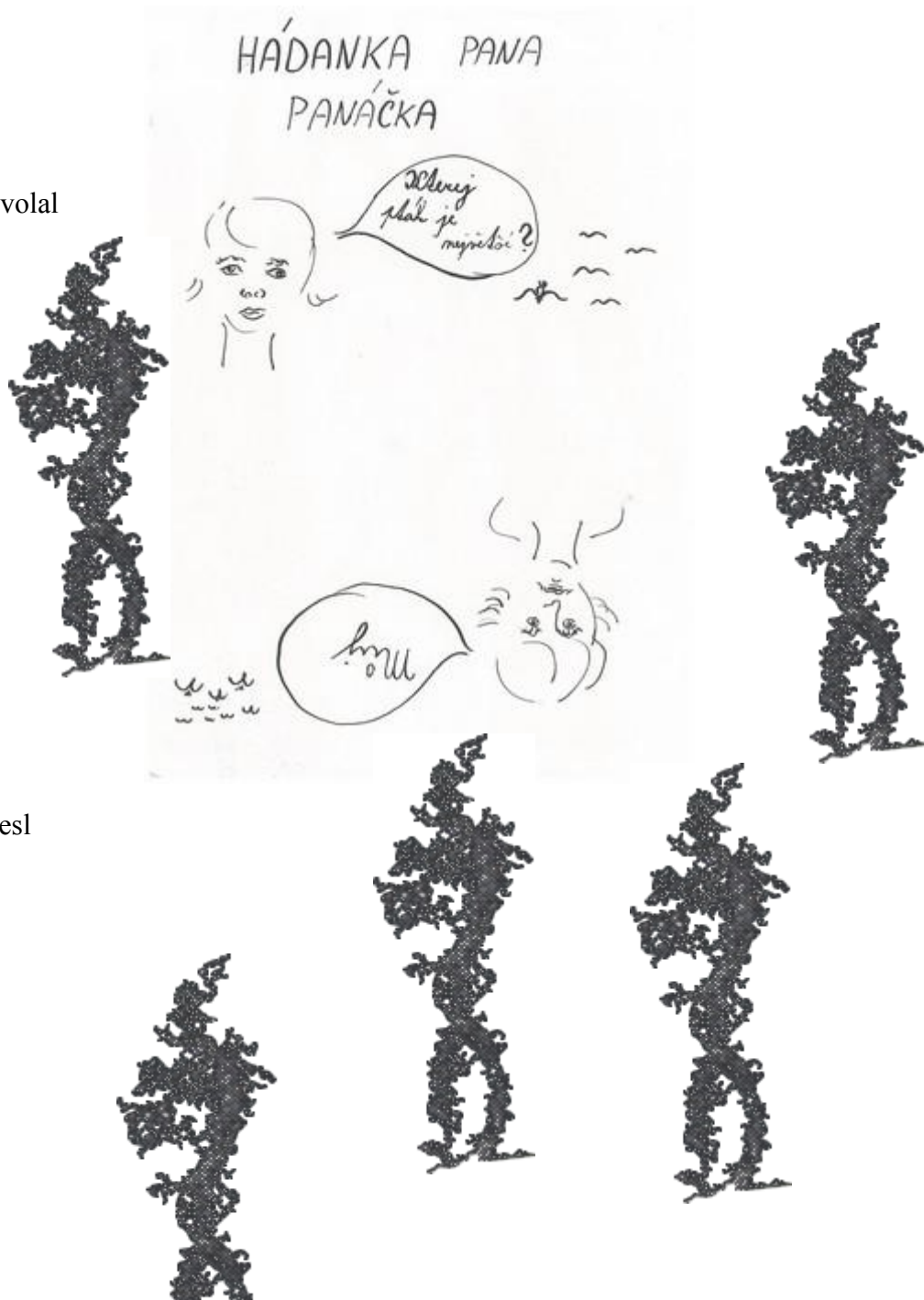
Podzemí mi není blízky

A tak milý Panáček

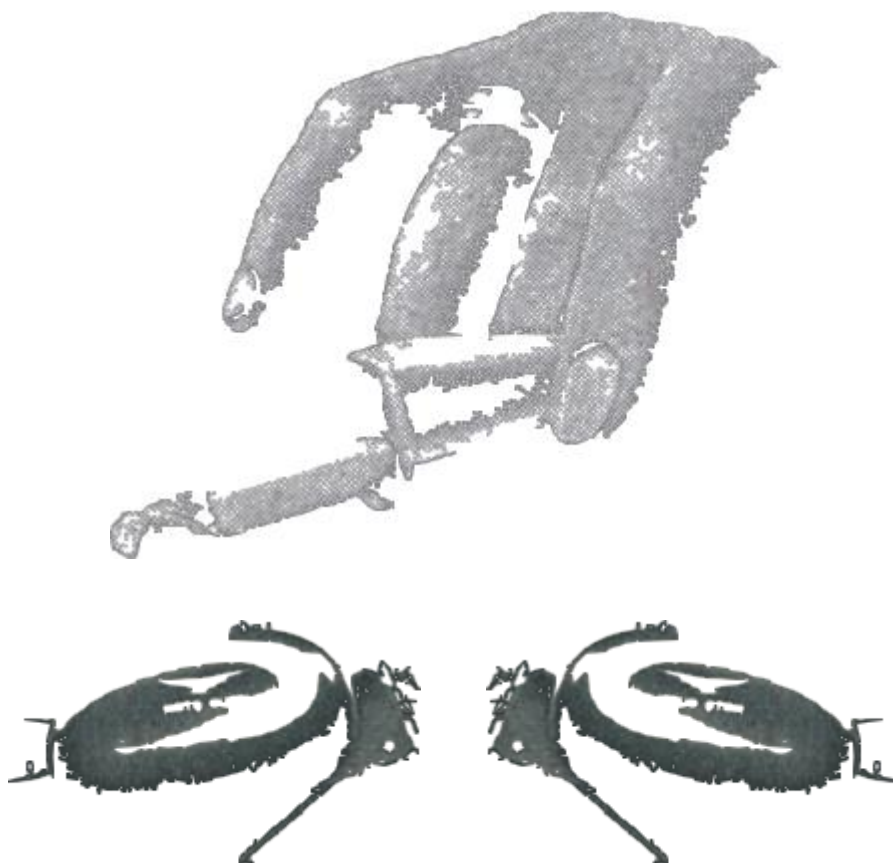
Chová se jak čecháček

To se asi nedočkáme

Panáčkovy krásné básně

To je škoda, tenhle kluk
 Uměl básnit jak sám Bůh
 Jak si to moh takhle zvorat
 Nechat se z Olympu zkopat
 Snad se ještě polepší
 Byť mu nikdo nevěří.
 Mezitím Cháb plný touhy
 Zplodil tři odstavce dlouhý
 Kačur rekord překonal
 Právě čtvrtý dokonal
 Panáčkoví rudnou líce
 Že nestvořil ještě více
 ba ani míň, prostě žádný
 mozek má dočista prázdný
 jako holá prdel hladký
 na básně je prostě krátký
 Tupý jak vesnická kráva
 Nepomůže ani tráva
 K panáčkovu procitnutí
 Marně ho do práce nutí
 Kačur s Chábem, bardí slavní
 Jako sličná dívka krásní
 Zatím co si recitují
 Panáčka resuscitují
 Všichni víme asi kde
 V Bohnicích, pavilon D

Konec Eposu, dozpíval poslední hlas sborového doprovodu

Tak na to se sbormistrovi šéfredaktorovi bude těžko odpovídat, vážení přátelé. To je kalibr.
 V davu fanynek došlo k několika úmrtím. Strážmistr Jedůvek si vykloubil KOTNÍK!!!!!!
 Postranice, chránící výkladní skříně povolují a dav fanynek se rozlévá po širém okolí. A
 plení! Toho plení, co je na zahradě, všechno to zarostlo, prohnalo se to kořeny kopřiv a
 podobného neřádstva. Bude se těžko sázet mezi ty stvoly plevelu.

Co na to šéfredaktor? No, přeci se nenechá zahanbit. Jde o prase!!!

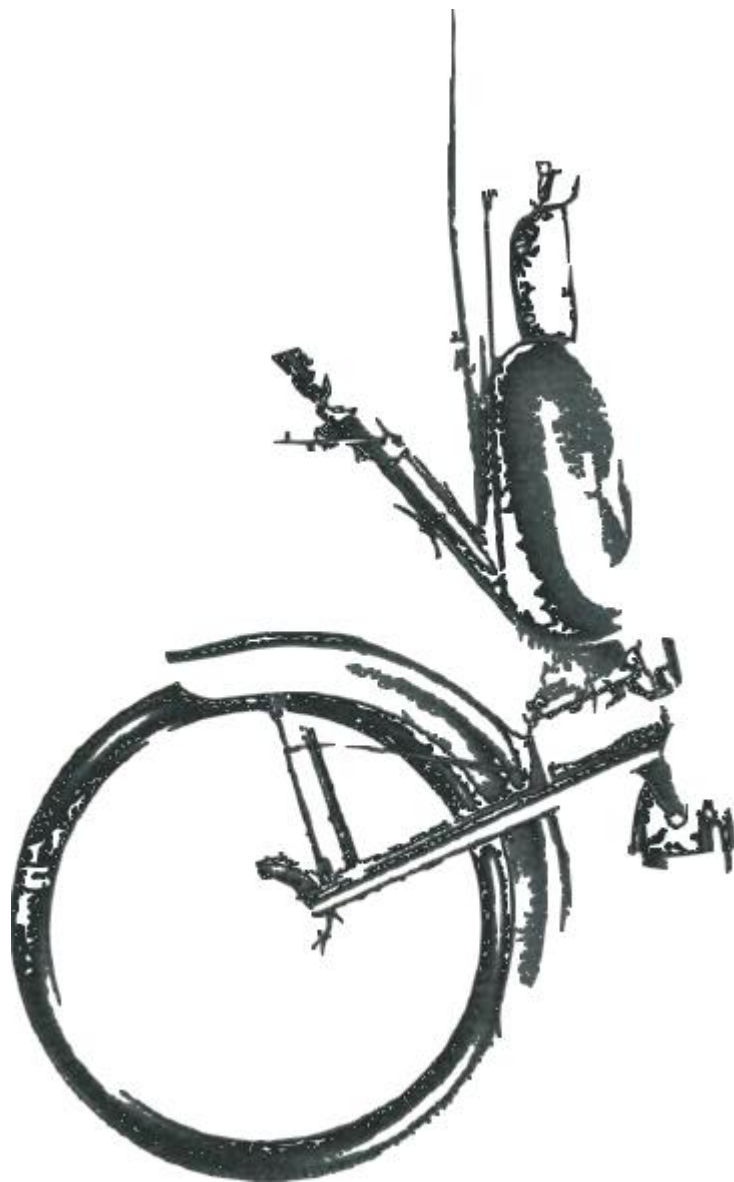
AFRODITĚ

Jsem řecká krásy bohyňe
 Víím to jistě, je to fakt, jasná pravda
 Jsem krásná a nejkrásnější krásy bohyně

Co vy o tom víte, vy jiné ochechule
Ráno v zrcadlo jsem pohlédla
Hrůza - je tam chlap - to nemůže být pravda
Vždyť já jsem krasavice
A ty ostatní tiché zlostné závistnice
Co to mám na bradě
A co ta hrůza mezi nohama
Kde mám svůj klín růžovoskvoucí
Vzrušila jsem se tím ohavou
Škaredý je k zulíbání
A ten čurák mezi nohama
Už stojí jako sloup
Kdo je ta brada vousatá
Ta ohava
To přeci nejsem já
Já jsem přeci Panna Marie
Já jsem Artemis a Helena
Já jsem krásy a lásky bohyňe
Jsem matka Ježíše Krista
Jsem žena, jsem bohyňe
A ne nějaký upocený divný chlap
Ale ta věc mezi jeho nohama
Ta věc mezi mýma nohama
Jsem z toho celá zmatená
Bolí mne z toho celá hlava
Rozbila jsem to lživé zrcadlo
Jsem nejkrásnější, nejkrásnější
Nejkrásnější, nejkrásnější
Nejsem žádná šereda
Nejsem žádná ochechule
Ale krásná krasavice
Nejkrásnější krásy bohyňe

Od úst obou soubojníků odlétávají zakrvácené zuby poezie. Verš je srážen pěstmi, nikomu se nechce do továrny. Poměr stran je vyrovnán. A rovná se B. Do prkenné ohrady!! Co dál?
Kriste pane na nebesích, ta průtrž, ta průrva, ten průvan, ty průhonice.

Tak, pánové, to je útok na koule. Šéfredaktor je odepsán. Milostná poezie. Moment. Opravdu? Kde? A nebylo to? Promiňte. Ano, slibuju, že to zaplatím. Ne. To je přeci nesmysl, nemůžete mi zvednout úrok ze dne na den o dvacet procent. No to jste kurvy nebo co? No ma úcta. Promiňte – mobilní telefony by se měly zakázat. Je to zhouba. Nu, kde jsme to přestali? Och, šéfredaktorova steč. Krleš pičo!

Praha

Jak strašně jsi nám zestárla
Jak povadla tvoje tvář
Kéž bys zase omládlá
Všude vráska, divný zmar
Ach jak bych tě zase ošukal
Jaké to divné změny nastaly
Viz jen na údolí Vltavy
Ráno, když mlhy jsou
Vidím slavný Vyšehrad
Vidím Smetanu a Šemíka

Horymír kamsi uhání
Teď je tam asfaltový pás
Vede temně podél Vltavy
Ten vlhký střed tvého rodidla
Jezdím tudy každý den
Jel jsem tudy také včera
Zatáhla se obloha
Jarní bouře, žlutý, divný svit
Jel jsem autobusem
Zastávku jsme minuli
Lahovice, Velká Chuchle, kdo v
Tam viděl jsem reklamu
Dívka sličná v plavkách
Jako struna vypjatá
Tu dívku i jinde viděl jsem
Připadla mi tak sama
Tam u té silnice
Sama, smutná, osamělá
Ale možná to není tak
Natrvalo, na pořád je tak zasněná
Kohosi tam vyhlíží
Svého milence, svého přítele
Čeká a sní svůj krásný sen
Měl bych ji tedy závidět
Stejně i ty Praho kamenná
Snad jsi již dosnila
To nemůže pravda být
Ty zase omládneš
Určitě zase omládneš
Já opět pomiluji tě

Skládat poklony městu? No, taky metoda. Uvidíme co na to odpoví Adam.

Mlčí? Ale to je hozený ručník do ringu. No tak!

Prý máme počkat, už se na tom pracuje. Ohó.

Ehm.

Nu, on to jistě brzy dodělá a pak uvidíte.

No.

Můj vlastenecký závazek

Můj vlastenecký závazek

Můj vlastenecký závazek

To je ovšem rána do zad. Tos milý Adame zaprodal svou duši fanyнкám, které se ti teď lísají u kotníků. VÍŠ,...VÍŠ...VÍŠ CO ZA TOHLE MŮŽEŠ VYFÁSNOUT?!?! DVACET LET BYS ZASLOUŽIL, TAKOVÝHLE OPLZLOSTI. Pane šéfredaktore, uklidněte se, toto je místo určené jen editorovi. Tak mlčte SE TĚŠ AŽ PŘIJEŠ TAHAT KNÍŽKY, SAMÝ BICHLE TAHAT BUDEŠ, JENOM TY NEJTĚŽŠÍ!! Zatím se mi situace jeví velmi nerozhodně. Adam trochu pokazil své šance posledním karikujícím výkresem, ovšem jeho předchozí práce se rovnají, nebojím se tak tvrdit, takřka celé staroněmecké poezii. Šéfredaktorova poezie si zahrává s tradičními japonskými vlivy, ale i to je hodnověrný výkon.

V příštím čísle časopisu, který bude jako vždy o hovnu, si přečtete o tom, kdo si nakonec odnesl šunku velikosti celého prasete.

Do té doby dovi.

